

ORZECZENIE
WYŻSZEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Warszawa, dnia 14 lipca 2017 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP
w następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy Mirosław Michna
Sędzia - doradca podatkowy Joanna Zawiejska-Rataj
Sędzia - doradca podatkowy Krzysztof Wojtowicz

Protokolant - sekretarz WSD Karolina Żebrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 lipca 2017 roku

odwołania obwinionej Pani ... doradcy podatkowego nr wpisu ... od orzeczenia Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi wydanego w dniu 08.06.2016r. w sprawie sygn. akt SD 116/15 obwinionej o naruszenie art. 36 pkt 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j.: Dz. U. z 2016r., poz. 794 ze zm.) w zw. z art. 3 i 4 oraz 13 Zasad etyki doradcy podatkowego

1. na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że na podstawie art. 6 ust. 1 pkt. 4 i art. 36 pkt 1 Ustawy o doradztwie podatkowym uznaje obwinioną za winną popełnionego czynu naruszenia obowiązku doradcy podatkowego postępowania zgodnie z przepisami prawa przez dopuszczenie się czynów stanowiących przestępstwo w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego to jest czynów objętych przepisami art. 270 § 1 i art. 286 § 1 Kodeksu karnego
2. orzeka o utrzymaniu w mocy orzeczenie Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi w części dotyczącej orzeczenia wymierzającego karę na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 4 Ustawy o doradztwie podatkowym karę pozbawienia prawa wykonywania zawodu
3. obciąża kosztami postępowania Krajową Izbę Doradców Podatkowych.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

UZASADNIENIE

Wyższy Sąd Dyscyplinarny rozpoznał sprawę przeciwko doradcy podatkowemu ..., nr wpisu: ..., obwinionej o czyny polegające na nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem poprzez naruszenie przepisów art. 36 ust. 1 Ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (tekst jednolity: Dz.U. z 2011 roku, Nr 41, poz. 213 dalej: "Ustawa o doradztwie podatkowym") w związku z art. 3 i 4 oraz art. 13 Zasad Etyki Doradców Podatkowych stanowiących Załącznik do uchwały nr 32/2014 Krajowej Rady Doradców Podatkowych z dnia 11 lutego 2014 r. (dalej: "Zasad etyki doradców podatkowych"), tj.

1. zaniebdywanie właściwego prowadzenia spraw klienta, skarga ...,
2. odmowa wydania dokumentów klientowi po zakończeniu umowy.

W dniu 28.05.2015 r. do Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP w Warszawie wpłynęła skarga pana ... prowadzącego działalność pod nazwą „... ” z siedzibą w ... na Obwinioną doradcę podatkowego Panią .... W skardze pokrzywdzony Pan ... stwierdził, że obwiniona zachowywała się nieetycznie. Nieetyczność zachowania doradcy podatkowego ... miała polegać w szczególności na braku wydania wszystkich dokumentów księgowych (podatkowych) za okres od początku prowadzenia przez niego działalności tj. 01.09.2008 r. do końca 2013 r. Odmowa wydania tych dokumentów nastąpić miała mimo rozwiązania umowy o prowadzenie ksiąg z dniem 26.02.2015 r.

W dniu 3.07.2015 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Łódzkiego Oddziału Krajowej Izby Doradców Podatkowych wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie o czyn rodzący odpowiedzialność dyscyplinarną zarzucany Pani ... doradcy podatkowemu nr wpisu ... polegający na nienależytym wykonaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem poprzez naruszenie przepisów art. 36 ust.1 Ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. (tekst jednolity: Dz. U. z 2011 r. nr 41 poz.213) o doradztwie podatkowym w związku z art. 3 i 4 oraz art. 13 Zasad etyki zawodowej doradców podatkowych. W ramach postępowania wyjaśniającego Pani ... została 23.07.2015 r. wezwana do złożenia wyjaśnień w sprawie zarzutów wynikających ze złożonej skargi, nie złożyła jednak wyjaśnień w odpowiedzi na przesłane wezwanie.

W dniu 29.07.2015 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Łódzkiego Oddziału KIDP uzyskał z Krajowego Rejestru Karnego informacje o prawomocnym skazaniu obwinionej w sprawie karnej i karnej skarbowej przez Sąd Rejonowy w Bełchatowie sygn. IIK358/14 oraz IIK1503/13 utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim IV Ka 1/15 wyrokiem z 21.04.2015 r. W dniu 30.10.2015 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Łódzkiego Oddziału KIDP skierował do Sądu Dyscyplinarnego KIDP wniosek o ukaranie za czyn polegający na nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem poprzez naruszenie przepisów art. 36 ust. 1 Ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym w związku z art. 3 i 4 oraz art. 13 Zasad etyki zawodowej doradców podatkowych. Obwiniona została poinformowana o złożonym wniosku o ukaranie pismem Rzecznika z dnia 30.10.2015 r. Pismem z 24.11.2015 r. obwiniona stwierdziła, że złożenie wniosku o ukaranie jest przedwczesne, jednocześnie wnosząc o konfrontację z pokrzywdzonym. W dniu 09.02.2016 r. obwiniona ponownie

wniosła o konfrontację z pokrzywdzonym wskazując, że „wypisuje on rzeczy niewiarygodne”.

Pismem z dnia 09.06.2016 r. obwiniona zwróciła się o podanie terminu wyznaczonej rozprawy oraz możliwość zapoznania się z aktami sprawy, co jej zdaniem zostało uniemożliwione poprzez zamknięcie biura w dniu 27.05.2016 r. jednocześnie obwiniona wyjaśniła, że zarzuty ... są absurdalne i nieprawdziwe oraz wynikające wyłącznie z tego, że pokrzywdzony nie chce zapłacić za wykonaną usługę.

Orzeczeniem sygn. SD 116/15 z dnia 08.06.2016 r. Łódzki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi Krajowej Izby Doradców Podatkowych uznał Obwinioną za winną zarzucanych jej czynów polegających na nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem poprzez naruszenie przepisów art. 36 ust.1 Ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym w związku z art. 3 i 4 oraz art. 13 Zasad etyki zawodowej doradców podatkowych oraz na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 4 tej ustawy wymierzył Obwinionej karę pozbawienia prawa wykonywania zawodu. Uzasadniając powyższe orzeczenie Sąd Dyscyplinarny uznał za udowodnione następujące okoliczności. Obwiniona dopuściła się czynu polegającego na niewykonywaniu podstawowych obowiązków doradcy podatkowego polegających na nie zwróceniu dokumentów klientowi po zakończeniu trwania umowy, stanowiące czyn sprzeczny z art. 36 ust. 1 Ustawy o doradztwie podatkowym oraz art. 13 pkt 1 i 2 Zasad etyki doradców podatkowych. Nagannym przy tym zdaniem Sądu Dyscyplinarnego jest również fakt nienależytego wykonywania obowiązków doradcy oraz to, że obwiniona nie umie się przyznać do popełnienia zarzucanego jej czynu.

Sąd uznał, że obwiniona nie kierowała się dobrem swojego klienta podniósł również, że wyniku przeprowadzonego postępowania stwierdzono u obwinionej brak uczciwości i rzetelności w prowadzonych przez nią czynnościach doradztwa podatkowego. Sąd odnotował złożenie przez obwinioną wniosku o dokonanie konfrontacji z pokrzywdzonym.

Skazanie obwinionej przez Sąd Rejonowy w Bełchatowie za przestępstwo w sprawie karnej i karnej skarbowej sygn. akt II K358/14 i sygnatura akt II K1503/13 oraz utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku sądu pierwszej instancji przez Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (sygnatura akt IV Ka 1/15) nie pozostawia zdaniem sądu dyscyplinarnego I Instancji wątpliwości. co do niezgodnego z prawem postępowania obwinionej. Stwierdzone nieprawidłowości w postępowaniu obwinionej, nie wskazywały na jej nieskazitelną charakter, który stanowi podstawę rękojmi. prawidłowego wykonywania zawodu doradcy podatkowego.

W dniu 16.06.2016 r. w Łódzkim Oddziale KIDP udostępniono obwinionej akta sprawy SD 115/16 oraz akta Rzecznika Dyscyplinarnego. Jednocześnie w piśmie z tego dnia obwiniona wskazała na brak części dokumentów postępowania jak również na fakt, że w dniu 27.05.2016 r. nie mogła zapoznać się z dokumentacją sprawy z uwagi na fakt, że biuro Łódzkiego Oddziału KIDP było nieczynne.

Pismem z dnia 24.06.2016 r. obwiniona złożyła odwołanie od wyroku Sądu Dyscyplinarnego zarzucając temu orzeczeniu brak dowodów wskazujących na brak wydania dokumentacji prowadzonej przez biuro rachunkowe oraz wskazując na konieczność konfrontacji z pokrzywdzonym. Jednocześnie pismami z dnia 16.06.2016 r. i 01.12.2016 r. obwiniona konsekwentnie wskazuje na brak możliwości wglądu w dokumentację postępowania.

Odrębnym zawiadomieniem z 14.07.2016 r. wskazano ponownie na możliwość przeglądu akt sprawy wskazując termin, w którym zostaną one przekazane do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego KIDP.

Pismem kierowanym do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 10.11.2016 r. obwiniona ponownie wskazała, że nie mogła się zapoznać z częścią akt postępowania, ponadto że rozprawę w sądzie dyscyplinarnym I instancji przeprowadzono pod jej nieobecność. Obwiniona wskazała również na konieczność wezwania Pana ... na świadka i przeprowadzenia z jego udziałem konfrontacji. Kolejnym pismem z 01.12.2016 r. obwiniona wystąpiła o ustanowienie w sprawie obrońcy z urzędu.

Sąd postanowił : na zasadzie art.393 § 1 k.p.k. odczytać pisma procesowe obwinionej złożone w dniu 09.06.2016r. (s.39 SD), 16.06.2016 r. (s.37 SD), 10.11.2016r. (s.16 WSD) oraz 01.12.2016 r. (s. 18 WSD) a także protokół z udostępnienia akt sprawy z dnia 16.06.2016 r. (s.36 SD, Notatkę służbową z dnia 16.06.2016r. (s.39 SD) z udostępnienia akt sprawy sygn. SD 116/15 obwinionej ... oraz Protokół inwentaryzacji akt Sądu Dyscyplinarnego o sygn. SD 116/15.

Sąd po analizie wniosku złożonego przez obwinioną pismem z dnia 01.12.2016 r. na zasadzie art. 100 § 1k.p.k., art. 78 § 1 k.p.k. oraz art. 79 Ustawy o doradztwie podatkowym oddalił powyższy wniosek z uwagi na fakt, że przepisy Kodeksu postępowania karnego znajdują jedynie odpowiednie zastosowanie do postępowania dyscyplinarnego w ramach KIDP. Specyfika postępowania dyscyplinarnego możliwości ustanowienia obrońcy w ramach prawa ubogich nie przewiduje niezależnie od braku jakiegokolwiek udokumentowania braku możliwości ponoszenia kosztów obrony przez obwinioną.

Rozpoznając niniejszą sprawę Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych zważył, co następuje.

Wyrok Sądu Dyscyplinarnego Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Krajowej Izby Doradców Podatkowych w Łodzi, mimo że w części narusza przepisy postępowania w swojej zasadniczej części odpowiada prawu. W szczególności stwierdzić należy, iż istotnie obwiniona zarówno pismem z 24.11.2015 r. jak i 30.05.2016r. konsekwentnie domagała się przeprowadzenia konfrontacji z pokrzywdzonym. Wnioski w tym zakresie zostały powtórzone w pismach z dnia 10.11.2016 r. i 01.12.2016 r. Wnioski obwinionej w tym zakresie powinny zostać zdaniem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego potraktowane jako formalne wnioski dowodowe stosownie do art. 169 k.p.k. i stosownie zostać poddane ocenie Sądu Dyscyplinarnego Łódzkiego Oddziału KIDP. Tak się jednak nie stało, mimo odnotowania faktu ich złożenia przez sąd I instancji co stawia pod znakiem zapytania również fundamentalne prawo do obrony obwinionej wyrażone w art. 5 i art. 6 Kodeksu postępowania karnego. W tej zatem części zarzuty obwinionej są uzasadnione.

Konstatacja powyższa nie zmienia jednak oceny faktu, że obwiniona wykonując zawód doradcy podatkowego dopuściła się popełnienia czynów zabronionych stanowiących przestępstwo fałszerstwa objętego zakresem art. 270 § 1 Kodeksu karnego stwierdzonego wyrokiem z dnia 25.03.2015 r. Sądu Rejonowego w Bełchatowie sygn. IIK 358/14 oraz usiłowania doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 Kodeksu karnego stwierdzonych wyrokami Sądu Rejonowego w Bełchatowie z 14.10.2014r. sygn.. II K1503/13 oraz Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 21.04.2015r. sygn. IV Ka 1/15.

Podkreślić należy, że dopuszczenie się obwinionej powyższych czynów zwłaszcza w zakresie przestępstw przeciwko dokumentom stoi w jawnej sprzeczności z wyrażonym w art. 6 ust. 1 pkt 4 oraz art. 36 Ustawy o doradztwie podatkowym obowiązkiem wykazania się nieskazitelnym charakterem oraz postępowania zgodnie z przepisami prawa. Zatem tylko osoba legitymująca się zarówno nieskazitelnym charakterem bowiem oraz swoim dotychczasowym postępowaniem dająca rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu doradcy podatkowego może zostać wpisana na listę doradców podatkowych oraz pozostać członkiem korporacji doradców podatkowych.

Na nieskazitelny charakter składają się takie przymioty, jak: odpowiedzialność za własne słowa i czyny, uczciwość zarówno w życiu prywatnym, jak i zawodowym, odwaga cywilna (por. wyrok WSA w Warszawie z 13 czerwca 2007 r., [VI SA/Wa 651/07, http://www.orzeczenia-nsa.pl/wyrok/vi-sa-wa-65107,radcowie-prawni-i-aplikanci-radcowscy,_____4fceb.html](http://www.orzeczenia-nsa.pl/wyrok/vi-sa-wa-65107,radcowie-prawni-i-aplikanci-radcowscy,_____4fceb.html)), odpowiedzialne wywiązywanie się ze swoich obowiązków, brak postępowań czy też kar dyscyplinarnych. Postępowanie takiej o oby powinno odpowiadać przyjętym w społeczeństwie normom etycznym i moralnym, a jej dotychczasowe zachowanie w sferze zawodowej i prywatnej powinno się składać na wizerunek osoby zaufania publicznego, na której nie ciąży żadne zarzuty podważające jej wiarygodność. Ocena tej przesłanki ma przy tym charakter prognozy co do przyszłych zachowań kandydata (wyrok WSA w Warszawie z 28 października 2010 r., [VI SA/Wa 1668/10, http://orzeczenia.nsa.gov.pl/cbo/search](http://orzeczenia.nsa.gov.pl/cbo/search)). Innymi słowy, kandydat na doradcę podatkowego nie powinien posiadać negatywnych cech kłócących się z ideą przedstawiciela zawodu zaufania publicznego takich jak: chciwość, zachłanność, skłonność do oszustwa [zob. Z.M. Szymik *Komentarz do art. 6 ustawy o doradztwie podatkowym*, w: A. Mariański (red.), B. Dutkiewicz, S. Kubiak, M. Kwietko-Bębnowski, T. Miłek W. Nykiel, S. Sadocha, A. Stanek, D. Strzelec, D. Szczygieł, Z.M. Szymik *Ustawa o doradztwie podatkowym. Komentarz*, Warszawa 2010].¹

Z tych względów na zasadzie art. 437 § 1 k.p.k. zaskarżony wyrok zmieniono w części dotyczącej kwalifikacji zarzucanych czynów uznając, że swoim zachowaniem obwiniona naruszyła art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o doradztwie podatkowym.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 616 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz § 39 Regulaminu Sądów Dyscyplinarnych stanowiących Załącznik do Uchwały Krajowej Rady Doradców Podatkowych nr 1462/2003.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Pouczenie:

Od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przysługuje stronom odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego - sądu pracy i ubezpieczeń społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j.: Dz. U. z 2016 r., poz. 794 ze zm.).

---

¹ Michalak Anna, Ustawa o doradztwie podatkowym. Komentarz; Opublikowano: LexisNexis 2012